

TC-OK-5-27

LUBIŃ
BENEDYKTYNI
1070/1617

LUBIŃ /Słownik geogr.turyst. W-wa 1959. I. 448/

Leży na Wysoczyźnie Leszczyńskiej, w krajobrazie pagórków morenowych, dochodzących w okolicy Lubina do 120 m n.p.m. Niewielkie przeszerzenie leśne w odległ. kilku km. Między pagórkami malownicze strugi wpadające do Kanału Obry. W drugiej poł. XI w. siedziba opactwa benedyktynów, do których należały okoliczne włości do ~~152~~ 1798, czasu kasacji klasztoru przez Prusaków.

Lubini p. Kosiczan

Przepl. rob. woj. Pozn. 57.

Młoster benedyktynów

Kosic. roma. got., barok.

z kosic XI lub pocz. XII w. XV w.

1737 - kaplica, sklepienie

Młoster barok. 1617. z czasu

opata Eustachego Wotkewicza

prob. w pot. XVIII przez Felicego

Florence Belskiego.

Bractwo mianowane starob.

Bractwo wpiętowe ok. 1617.

Gloger ES. 1113 - fundacja młostu z Kosiczan

PODR. ENC. KOSC.

z ok. 1070 r.

W

LUBIN

SBKP

Fara i klaszter Benedyktynski-fundatorem fary miał być Piotr Dunin, inne źródła podają że fundatorami są opaci Lubinscy, Tak Fara jak i klaszter istniały już w wieku XIII. Fara była do roku XV z drzewa. W XV w jest już murewana. W XVI wieku Kazimierz Sprawiedliwy i Przemysław książę wielkopolski byli największymi dobrodziejami klaszteru. Opat Mikołaj w roku 1414 wznosi kościół klaszterny z palonej cegły równoległy z kościołem. Klaszter był kilkakrotnie łupiony przez najazdów i tak w roku 1382 (rozruchy wielkopolskie), 1474 (napad na wielkopolską Jana Księcia Zegania), 1627 (Szwedzi podczas wojny 30 letniej), 1655 (Szwedzi), 1618 następuje przebudowa kościoła przez opata Lubńskiego Eustachego Wołłowicza.